

De kunst van het financieren

Citation for published version (APA):

Hardy, E. M. J. (2023). *De kunst van het financieren: financiering van de kunst.* [, Maastricht University]. Maastricht University. <https://doi.org/10.26481/dis.20230302eh>

Document status and date:

Published: 01/01/2023

DOI:

[10.26481/dis.20230302eh](https://doi.org/10.26481/dis.20230302eh)

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

IMPACTPARAGRAAF

Het onderzoek dat voor dit boek is verricht, bouwt gedeeltelijk voort op bestaand juridisch onderzoek over subsidiëring. Er is al eerder geschreven over de wijzen waarop de overheid haar financieringsbeslissingen vormgeeft, over de noodzaak om de rechten van deelnemers in subsidieprocedures te waarborgen en over de vraag naar mededinging en transparantie in subsidieverdeelprocedures. Ik wijs voor dit thema bijvoorbeeld op Van den Brink, Drahmman, Hirsch Ballin, Jacobs, Van Kreveld, Van Ommeren, Den Ouden, Van Rijn van Alkemade, Steenbeek, Verheij en Wolswinkel.¹ Door een handjevol auteurs is ook al eerder geschreven over de manieren waarop de overheid de cultuursector financiert, zoals Boekman, Hoefnagel, Reinders, De Stuers en Van der Vlies.² Ik heb dankbaar gebruik gemaakt van het werk van deze auteurs en heb daaraan veel inzichten en ideeën ontleend.

Het innovatieve aan mijn onderzoek is dat het bewust een brug slaat naar de cultuursubsidiepraktijk. Met een bestuursrechtelijke blik kijken naar cultuursubsidiëring is in het recht een geheel nieuwe invalshoek. Dit onderzoek stelt nieuwe vragen, waarmee het een zelfstandige wetenschappelijke relevantie creëert. Zo is de vraag naar de rechtsvorm van de geïnstitutionaliseerde Nederlandse kunst- en cultuurprijzen nog nooit eerder opgeworpen. Ook nieuw is het bestuursrechtelijke vergrootglas dat dit onderzoek legt op de verdeelprocedures voor de landelijke culturele Basisinfrastructuur, op de advisering door deskundigen en op de rechtsbescherming van cultuursubsidieaanvragers van wie de afwijzingsbesluiten zijn gebaseerd op een deskundigenadvies.

Deze ongebruikelijke invalshoeken zijn te danken aan het feit dat ik, vanwege mijn combinatie van opleidingen³, nu eenmaal beschik over een 'bifocale bril'. Door dit nieuwe perspectief draagt dit onderzoek in de eerste plaats bij aan de verbreding van het subsidierechtelijke onderzoeksveld. Daarnaast legt het een bestuursrechtelijk dwarsverband met de cultuursector dat niet eerder bestond. De beantwoor-

1 In alfabetische volgorde en beslist niet uitputtend bedoeld. Zie Van den Brink 2018, Drahmman 2015, Hirsch Ballin 1988, Jacobs 1999, Van Kreveld 1988, Van Ommeren 2004, Den Ouden 2016a, Van Rijn van Alkemade 2016, Steenbeek 1961, Verheij (in AB-annotaties) en Wolswinkel 2013.

2 Idem. Zie Boekman 1939, Hoefnagel 1983, Reinders 1983, De Stuers 1873 en Van der Vlies 2009.

3 Zie het Curriculum vitae.

ding van de onderzoeksvragen heeft een aantal serieuze knelpunten blootgelegd die voorheen onzichtbaar waren. Er is dus een vrijwel onontgonnen onderzoeksterrein aangeboord, dat beslist meer wetenschappelijke aandacht verdient dan tot dusver het geval is.

De maatschappelijke impact van dit onderzoek hangt nauw samen met zijn wetenschappelijke waarde. Het onderzoek heeft veel juridische kwesties aan het licht gebracht die om oplossingen vragen. Elk hoofdstuk geeft aanzetten daartoe, in de vorm van concrete aanbevelingen aan de betrokken actoren. Deze aanbevelingen zien op de wet- en regelgevers en op de subsidieverstrekkers, maar vragen ook een actieve(re) opstelling van de bestuursrechter en een zekere mate van alertheid van subsidieaanvragers. Het is nu aan hen om deze handschoen op te pakken.

Ik ben mij ervan bewust dat de actoren in de cultuursector – zowel geldverstrekkers als subsidieaanvragers – deze handschoen niet gemakkelijk zullen oppakken. Dat ongemak houdt verband met de aard van de sector: regulering heeft niet altijd prioriteit en op (nog meer) juridisering zit men niet te wachten. Toch zal ik niet nalaten het belang van mijn onderzoek te benadrukken. Als de sector zich meer bewust wordt van de juridische aspecten van overheidsfinanciering, zal dat niet alleen de subsidieverstrekkers van pas komen, maar ook de rechtsbescherming van de aanvragers beter borgen. Op dit moment worden verschillende juridische implicaties onvoldoende onderkend, waardoor plichten worden verzaakt en rechten onbenut blijven. Dat is niet goed voor de sector en evenmin voor het aanzien daarvan.

Omdat ik de strekking van mijn onderzoek ook via een 'proefschriftmagazine' publiceer, hoop ik mijn doelgroep gemakkelijker aan te spreken en de drempel tot het bestuursrecht te verlagen. Ook zal ik mijn onderzoek onder de aandacht brengen van kunstenaars en culturele instellingen via kanalen als de Boekmanstichting, Kunsten '92, de Vereniging Kunst, Cultuur & Recht en de Vereniging Rembrandt. In oktober 2022 heb ik mijn onderzoeksresultaten al gepresenteerd bij studenten uit de Master Arts & Heritage: Policy, Management & Education van de UM, om ook de beleidsmakers van de toekomst te doordringen van het belang van het bestuursrecht in de wereld van de kunst.